

การพัฒนา รูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน
DEVELOPMENT OF CREATIVE ART ACTIVITY TO DEVELOP
CREATIVITY OF STUDENTS IN LIUZHOU NO.1
VOCATIONAL AND TECHNICAL SCHOOL, CHINA

Qianru Liang

ทัศนัยวรรณ ดวงมาลา

Thassanaiyawan Doungmala

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

Faculty of Arts and Science, Chaiphum Rajabhat University

E-Mail: Thassanai@cpru.ac.th

วันที่รับบทความ (Received) : 20 สิงหาคม 2568

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 8 กันยายน 2568

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 7 พฤศจิกายน 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน และเพื่อศึกษาผลของรูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนของโรงเรียนอาชีวศึกษาและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ที่ทำการเรียนวิชาด้านศิลปะ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 อายุ 15-18 ปี จำนวน 30 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย รูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างกิจกรรมขึ้นเอง และแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเกณฑ์การประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์ โดยศึกษาเกณฑ์ของ Cai shun cheng (2006) Hong yibin (2023) และ Yashengjiaoyu (2022) และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลก่อนและหลังของการใช้รูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่มีผลต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples

ผลการทดลองพบว่า รูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ใช้ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ได้แก่ การออกแบบรูปทรงบอลลูก การออกแบบผลิตภัณฑ์ไม้ปิด การผลิตเครื่องประดับดอกไม้ติดผม การวาดภาพ และการจัดฉากกลางแจ้ง และผลของการที่นักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : กิจกรรมศิลปะ, ศิลปะสร้างสรรค์, ความคิดสร้างสรรค์

ABSTRACT

The purpose of this research is to study creative art activity patterns to develop the creativity of students of Vocational and Technical School No. 1, Liuzhou, China, and to study the effect of creative art activity patterns on the creativity development of students of Vocational and Technical School No. 1, Liuzhou, China. The target group was 30 students of the 1st Vocational and Technical School, Liuzhou, China, studying art in the 1st academic year 2024, aged 15-18, using a specific randomization method.

The tools used in the research included a creative art activity model, in which the researchers created the activity themselves, and a creative assessment model. The researchers modified the criteria for evaluating creative skills by studying the criteria of Cai shun cheng (2006), Hong yibin (2023), and Yashengjiaoyu. (2022) and data analysis to compare the results before and after the use of creative art activity patterns affecting the development of creativity using t-test statistics for Dependent Samples.

The results of the experiment found that the creative art activity models implemented to foster the development of students' creativity at Vocational and Technical School No. 1 in Liuzhou, China, comprise five specific activities: balloon form design, twister Stick product design, floral hair accessory production, painting, and outdoor scene arrangement and the students were engaged in creative development activities by organizing creative art activities after the experiment were statistically significantly higher than before the experiment, at a level of 0.01

Keywords : Art Activity, Creative Art, Creativity

บทนำ

ในยุคปัจจุบันการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ถือเป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญของการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งมุ่งเน้นการผลิตบุคลากรที่มีทักษะทางวิชาชีพควบคู่ไปกับความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหา (Liang qin, 2022) การศึกษาศิลปะในบริบทของอาชีวศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นวิชาที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการแก้ปัญหาของผู้เรียน อีกทั้งความคิดสร้างสรรค์ยังเป็นทักษะที่สำคัญของการผู้ประกอบการซึ่งส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศให้พัฒนาและก้าวหน้าต่อไป

การเป็นผู้ประกอบการเป็นตัวขับเคลื่อนหลักของเศรษฐกิจจีนให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องโดยผ่าน 3 กลไกหลัก คือ ประการแรก ผู้ประกอบการสร้างงานโดยตรงผ่านการดำเนินจัดตั้งธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ Lixiaomin (2559) ได้กล่าวว่า จังหวัดของจีนที่มีการดำเนินธุรกิจจะทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นและสามารถทำให้ GDP ต่อหัวของภูมิภาคเพิ่มขึ้นอีกด้วย ประการที่สอง ผู้ประกอบการสามารถช่วยในการยกระดับผลิตภัณท์โดยผ่านกิจกรรมนวัตกรรมและส่งเสริมให้ทรัพยากรมีมูลค่าเพิ่มสูงอย่างมีประสิทธิภาพ และประการสุดท้าย ผู้ประกอบการจะช่วยส่งเสริมระดับการบริโภคด้วยการกระจายรายได้ ค่าตอบแทนของผู้ใช้แรงงาน ดังนั้น จากความสำคัญเหล่านี้ทำให้สามารถยืนยันได้ว่า ในประเทศ

จีนแล้วการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการจะทำให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจผ่านนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องและผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

ดังนั้น การเสริมสร้างและพัฒนาเพื่อให้นักเรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการ ดังเช่น Zhang xie and Zhang kun (2018) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ช่วยเพิ่มความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการทางอ้อมโดยการเพิ่มขีดความสามารถในการระบุโอกาสซึ่งการระบุโอกาสมิ่บทบาทเป็นตัวกลางระหว่างความคิดสร้างสรรค์และความเต็มใจในการเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับ Hurui Huangli (2019) ได้กล่าวถึง การทำงานร่วมกันของความคิดสร้างสรรค์และการเป็นผู้ประกอบการ ทั้งสองสิ่งมีความสัมพันธ์กันทำให้เพิ่มความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน นอกจากนี้ Zhao Yuan et al. (2022) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพภายในตนเองในการสร้างสรรค์ มีบทบาทเป็นตัวกลางระหว่างสภาพแวดล้อมที่ปลูกฝังผู้ประกอบการและความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการแสดงให้เห็นว่าความคิดสร้างสรรค์ไม่ได้เป็นเพียงทักษะเท่านั้นแต่ยังเป็นแรงผลักดันภายในอีกด้วย

โรงเรียนอาชีวศึกษาเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ในฐานะสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตบุคลากรทางเทคนิคได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ควบคู่ไปกับทักษะทางวิชาชีพ การจัดกิจกรรมศิลปะจึงเป็นหนึ่งในแนวทางที่ทางโรงเรียนนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะดังกล่าว การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมศิลปะไม่เพียงแต่มีประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนเท่านั้น แต่ยังมี ผล ต่อการพัฒนาบุคลิกภาพและทักษะชีวิตของ ผู้เรียน ด้วย Sulin (2008) ได้กล่าวว่า การศึกษาศิลปะไม่ได้มีเป้าหมายเพียงเพื่อสร้างศิลปินมืออาชีพแต่ยังมุ่งเน้นการพัฒนาบุคคลให้มีความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์และมีสุขภาพจิตที่ดี ในขณะเดียวกันการศึกษาของ Sunyanqiong (2016) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ ระหว่างการพัฒนาทักษะการรับรู้ทางสายตาและความคิดสร้างสรรค์ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการศึกษาและงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาศิลปะในการพัฒนาความคิด ส รางสรรค์ที่มีความสัมพันธ์กับการเป็นผู้ประกอบการ (Zhang xie & Zhang kun, 2018; Hurui Huangli, 2019; Zhao Yuan et al., 2022) แต่ยังมีข้อจำกัดสำคัญคือ งานส่วนใหญ่เน้นเพียงการอธิบายความสำคัญเชิงทฤษฎีหรือผลในภาพรวม ขาดการศึกษาเชิงลึกที่มุ่งออกแบบและทดสอบชุดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังขาดการ ศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับ รูปแบบ กิจกรรมศิลปะที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในบริบทของโรงเรียนอาชีวศึกษา โดยตรงเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่เมืองหลิวโจวซึ่งมีบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่เฉพาะตัว ซึ่งทำให้ยังไม่ทราบแน่ชัดว่ากิจกรรมศิลปะแบบใดจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจริง

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาผล ต่อการพัฒนาความคิด ส รางสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้เข้าใจถึงผลกระทบที่มีต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในบริบทเฉพาะของโรงเรียนและพื้นที่ ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ศิลปะในโรงเรียนอาชีว ศึกษา นอกจากนี้ ยังจะเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายในการวางแผนและพัฒนา การศึกษาศิลปะในระบบอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การศึกษานี้ยังจะช่วยเติมเต็มช่องว่างในองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนศิลปะในบริบทของอาชีวศึกษาในประเทศจีน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่กำลังพัฒนาอย่างเมืองหลิวโจว ผลการวิจัยนี้จะไม่เพียงแต่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนอาชีวศึกษาเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจวเท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับโรงเรียนอาชีวศึกษาอื่นๆ ที่มีบริบท

คล้ายคลึงกันเพื่อพัฒนาการ ศึกษาศิลปะและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในวงกว้างต่อไปในการสำรวจเชิงลึกเกี่ยวกับการศึกษาศิลปะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษาอันจะส่งผลให้เป็นการเสริมสร้างและเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการที่จะสามารถ ใช้พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้มีระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีววะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน
2. เพื่อศึกษาผลของรูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีววะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ผลของการใช้รูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีววะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

2.1 ประชากร ผู้ศึกษาได้กำหนดประชากร ได้แก่ นักเรียนสาขาจิตรศิลป์ โรงเรียนอาชีวศึกษาและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ที่ทำการเรียนวิชาด้านศิลปะในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 อายุ 15-18 ปี จำนวน 30 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมาย ผู้ศึกษาได้กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนสาขาจิตรศิลป์ โรงเรียนอาชีวศึกษาและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ที่ทำการเรียนวิชาด้านศิลปะในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 อายุ 15-18 ปี จำนวน 30 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง

3. ขอบเขตพื้นที่ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตพื้นที่การศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว มณฑลกวางซี ประเทศจีน

4. ขอบเขตระยะเวลา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลเป็นระยะเวลา 10 เดือน คือ อยู่ในช่วงระหว่างเดือนมกราคม - ตุลาคม 2567

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนโรงเรียนอาชีววะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ที่เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีระดับความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมกิจกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. รูปแบบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับศิลปะสร้างสรรค์ซึ่งในแต่ละกิจกรรมมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์

2. แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ และเกณฑ์การให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเกณฑ์การประเมินทักษะความคิดสร้างสรรค์ โดยศึกษาเกณฑ์ของ Cai shun cheng (2006) Hong yibin (2023) และ Yashengjiaoyu (2022)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สถิติ t-test for Dependent Samples (Yang, J., 2016)

ผลการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบกิจกรรมงานศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน

จากการศึกษาหลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา และบทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ รวมทั้งศึกษาแบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ของ Cai shun cheng (2006) Hong yibin (2023) และ Yashengjiaoyu (2022) แล้วนำมากำหนดกรอบแนวคิดและกำหนดโครงสร้างในการจัดโปรแกรมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ อีกทั้งได้สร้างเครื่องมือโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาและการกำหนดกรอบแนวคิดมารวบรวมเป็นโปรแกรมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เสนออาจารย์ที่ปรึกษา และได้ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาปรับปรุงกิจกรรม แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงในด้านเนื้อหา (Content Validity) ด้านภาษาและด้านอื่นๆ ที่เห็นสมควรให้ปรับปรุงแก้ไข นำโปรแกรมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 15 คน และผลการทดลองใช้โปรแกรมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ นำผลที่ได้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปทำการทดลองจริงต่อไป ทำให้ได้ชุดโปรแกรมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อใช้ในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน จำนวน 5 กิจกรรม ดังนี้

กิจกรรมที่ 1 การออกแบบรูปทรงบอลลูก การออกแบบรูปทรงบอลลูกเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สามารถทำได้โดยการฝึกอบรมทักษะ ฝึกฝนเทคนิคการสร้างแบบจำลองลูกโป่งขั้นพื้นฐาน เช่น ปมพองเดี่ยว ปมพองคู่ ปมแอปเปิ้ล และสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมออกแบบรูปร่างส่วนบุคคล เช่น สัตว์ ดอกไม้ ตัวการ์ตูน

กิจกรรมที่ 2 การออกแบบผลิตภัณฑ์ไม้ขีด การออกแบบไม้ขีดเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สามารถทำได้โดยการสำรวจและเรียนรู้เกี่ยวกับไม้ขีด เช่น การทดลองตัดโค้งไม้ การทำความเข้าใจคุณสมบัติของไม้ขีด จากนั้นจึงนำไปสู่การออกแบบที่หลากหลายเพื่อสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ เช่น รูปดอกไม้ รูปสัตว์ กิจกรรมนี้ใช้หลักการคิดสร้างสรรค์อย่าง การสังเคราะห์ (การผสมผสานแนวคิด) และการ พัฒนาต่อยอด (Elaboration) เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่และมีคุณค่า

กิจกรรมที่ 3 การผลิตเครื่องประดับดอกไม้ติดผม การผลิตเครื่องประดับดอกไม้ติดผมเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สามารถทำได้โดยการฝึกความเชี่ยวชาญทักษะหลักสองประการของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้: filigree (โครงร่างลวดโลหะ) และการพันดอกไม้ (การพันด้ายไหมและการสร้างรูปร่าง) ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจความหมายเชิงสัญลักษณ์ของลวดลายดั้งเดิม เช่น ลวดลายเมฆ และลวดลายกิ่งก้านโดยใช้เทคนิคดั้งเดิมและการออกแบบสมัยใหม่

กิจกรรมที่ 4 การวาดภาพ การวาดภาพเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สามารถทำได้โดยการใช้การวาดภาพที่มีหลากหลายรูปแบบ เช่น การวาดภาพอิสระ ให้เด็กวาดตามจินตนาการของตนเอง, กิจกรรมต่อเติมภาพ ให้เด็กสร้างสรรค์ภาพจากโครงร่างเดิม, หรือ กิจกรรมวาดภาพจากเรื่องเล่า เพื่อกระตุ้นจินตนาการจากนิทาน สิ่งสำคัญคือ การสนับสนุนให้เด็กแสดงออกอย่างอิสระ โดยไม่ต้องกังวลเรื่องความถูกต้อง เน้นที่กระบวนการคิดและจินตนาการ และพัฒนาทักษะการประสานสี

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมการจัดฉากกลางแจ้ง การจัดฉากกลางแจ้งเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการผสมผสานความคิดสร้างสรรค์เข้ากับอากาศบริสุทธิ์และกิจกรรมทางกาย โดยที่นักเรียนจะได้ ซึมซับและสังเกตจากสภาพแวดล้อม ธรรมชาติจะมอบแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน ซึ่งกระตุ้นให้พวกเขาสำรวจมากขึ้นและใช้จินตนาการเพื่อสร้างความเชื่อมโยงกับสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเหล่านี้กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ในตัวนักเรียนและพัฒนาทักษะการสังเกตของพวกเขาโดยสอนให้พวกเขารู้จักการทำงานเป็นทีมและความสามารถในการแก้ปัญหามากขึ้น

2. ผลของการใช้รูปแบบกิจกรรมงานศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน

จากการเปรียบเทียบคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยใช้สถิติในการทดสอบนั้น ได้แสดงไว้ใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลของการใช้รูปแบบกิจกรรมงานศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	p
ก่อนการจัดการเรียนรู้	30	5	2.583	0.463	6.718	<0.001
หลังการจัดการเรียนรู้	30	5	3.317	0.379		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผลการศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ด้วยการจัดประสบการณ์ศิลปะสร้างสรรค์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ด้วยการจัดประสบการณ์ศิลปะสร้างสรรค์มีคะแนนเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์ก่อนทดลอง เท่ากับ 2.583 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.463 หลังทดลองมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.317 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.379 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังทดลองด้วยสถิติทดสอบที่ พบว่า นักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ประเทศจีน ด้วยการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์หลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

ผลการวิจัยสมมติฐาน นักเรียนโรงเรียนอาชีวะและเทคนิคที่ 1 เมืองหลิวโจว ที่เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีระดับความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเทียบกับก่อนเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 (ดังตารางที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับ Linchongde (2021) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางศิลปะสามารถปลูกฝังคุณภาพความคิดสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์อย่างเป็นระบบผ่านประสบการณ์หลากหลายที่เป็นเอกลักษณ์และสภาพแวดล้อมในการแสดงออกอย่างอิสระ ในกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะ ผู้เรียนไม่เพียงแต่ต้องระดมประสาทสัมผัสที่หลากหลาย เช่น การมองเห็น การสัมผัส แต่ยังคงต้องลองอย่างกล้าหาญในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีข้อจำกัด ความตื่นเต้นและประสบการณ์ที่ครอบคลุมนี้เป็นวิธีที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพความคิดสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์ ดังเช่น Guilford (1967) ได้เสนอ ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์เป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับคุณค่าของการศึกษาศิลปะ เขาให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการฝึกอบรมความคิดสร้างสรรค์ที่เป็น

เอกลักษณ์ในกิจกรรมศิลปะ เช่น การส่งเสริมให้นักเรียนออกแบบวิธีการปัญหาที่หลากหลาย ซึ่งสามารถยกระดับความคิดสร้างสรรค์ได้โดยตรงสามารถประกอบหลัก ความคล่องตัว (ความสามารถในการสร้างความคิดจำนวนมาก) ความยืดหยุ่น (ความสามารถในการเปลี่ยนความคิดหลายมุม) และความคิดริเริ่ม (ความสามารถในการเสนอข้อมูลเชิงลึกที่ไม่เหมือนใคร) เช่นเดียวกับ Maolianwen (2000) ได้ให้แนวคิดว่าการศึกษากิจกรรมทางศิลปะแบบบูรณาการได้ข้อสรุปที่สำคัญ พวกเขาพบว่ากิจกรรมทางศิลปะแบบครบวงจรที่ผสมผสานศิลปะหลายรูปแบบ เช่น ดนตรี ภาพวาด และละคร มีผลต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในทุกมิติมากกว่าศิลปะรูปแบบเดียว นอกจากนี้ ทีมโรงเรียนอาชีวศึกษาอุบลราชธานี (2025) ได้ศึกษารูปแบบห้องเรียนพลิกของ TikTok ได้เติมพลังใหม่ให้กับการศึกษาศิลปะที่บ้านแบบดั้งเดิม นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลคะแนนด้านความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นมากที่สุด รูปแบบนี้กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เนื่องจากกิจกรรมด้านศิลปะการวาดภาพได้แสดงให้เห็นถึงผลดีในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เราจึงขอเสนอว่าควรบูรณาการกิจกรรมดังกล่าวควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะทางธุรกิจในอนาคต ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในอาชีพของนักเรียนในอนาคตและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในที่สุด กิจกรรมด้านศิลปะไม่เพียงแต่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาทักษะที่สำคัญในด้านธุรกิจ เช่น การแก้ปัญหา การทำงานเป็นทีม และการคิดเชิงนวัตกรรมอีกด้วย

1.2 นักการศึกษาควรสำรวจวิธีการรวมกิจกรรมทางศิลปะเข้ากับการวิเคราะห์กรณีธุรกิจ การวิจัยตลาด การออกแบบผลิตภัณฑ์ และการเชื่อมโยงการสอนอื่นๆ เช่น นักศึกษาสามารถนำรูปแบบศิลปะ เช่น ภาพวาด ประติมากรรม มาแสดงความเข้าใจเทรนด์ของตลาดหรือออกแบบผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการออกแบบและดำเนินกิจกรรมเหล่านี้ควรให้ความสำคัญกับการปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิด เชิงวิพากษ์และมีจิตสำนึกในการทำธุรกิจ เช่น การชี้ให้นักเรียนคิดหาวิธีเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะให้กลายเป็นคุณค่าทางธุรกิจ การวางตำแหน่งทางการตลาดและการส่งเสริม เป็นต้น

1.3 ควรเพิ่มความหลากหลายและความครอบคลุมของกิจกรรมทางศิลปะ ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีภูมิหลังและความสนใจที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมและเรียนรู้ความรู้ทางธุรกิจจากงานศิลปะโดยโรงเรียนสามารถจัดการแข่งขันธุรกิจจำลองเพื่อให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบแผนธุรกิจ ทำการตลาด และทำการสาธิตธุรกิจ ในที่สุดไม่เพียงแต่จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในตนเองและความสามารถในการปฏิบัติธุรกิจของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเป็นผู้ประกอบการด้านนวัตกรรมในมหาวิทยาลัยอีกด้วย

1.4 สำหรับครู การพัฒนาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการผสมผสานการศึกษาด้านศิลปะเข้ากับการพัฒนาทักษะทางธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและแนะนำนักเรียนในการเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์สู่ความสำเร็จทางธุรกิจด้วยมาตรการเหล่านี้ เราสามารถส่งเสริมบทบาทของกิจกรรมศิลปะในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะทางธุรกิจของนักเรียน และพัฒนาบุคลากรที่มีจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรมและความเชี่ยวชาญทางธุรกิจมากขึ้นสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในอนาคตควรมุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงความคิดสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมศิลปะ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการสอนอย่างเป็นระบบและเป็นตัวแปรสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน การใช้ประโยชน์จากความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนและเปลี่ยนให้เป็นงานศิลปะเป็นสิ่งสำคัญที่นักการศึกษาควรให้ความสำคัญ

2.2 นักเรียนควรสร้างการเสริมสร้างความเข้มแข็งเชิงบวกในด้านต่อไปนี้ พัฒนาตนเองในการทำงานและความสัมพันธ์ และพัฒนาตนเองต่อไปในกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นขั้นตอนต่อไปของการวิจัยควรสำรวจอย่างลึกซึ้งถึงวิธีการใช้กิจกรรมศิลปะอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

บรรณานุกรม

- Guilford, J. P. (1967). Creativity: Yesterday, Today, and Tomorrow. *The Journal of Creative Behavior*, 1(1), 3-14.
- Hong, Y. (2023). Xin kebiao beijing xia peizhi huihua yu shougong ketang jiaoxue pingliang biao de yanjiu [Research on the teaching evaluation scale for painting and handicraft classes for intellectually disabled students under the background of the new curriculum standards]. In *Proceedings of the 2023 International Conference on Modern Education and Humanities* (pp. 234-238). Clausius Scientific Press.
- Hu, R., & Wang, L. (2019). Daxuesheng chuanyue jiqing he chuangaoli dui chuanyue yiyuan de yingxiang jizhi—jiyu fengxian qingxiang tiaojie xiaoying de shizheng yanjiu [The influence mechanism of college students' entrepreneurial passion and creativity on entrepreneurial intention: An empirical study based on the moderating effect of risk propensity]. *Innovation and Entrepreneurship Education*, 10(3), 43-48.
- Li, X. (2016). Qiye jia caineng peizhi dui Zhongguo jingji zengzhang de yingxiang [The influence of entrepreneurial talent allocation on China's economic growth]. *Research on Economics and Management*, 37(7), 11-18.
- Liang, Q. (2022). Tanxi xiaoxue meishu jiaoxue zhong xuesheng chuanguan siwei de peiyang celue [Exploring strategies for cultivating students' innovative thinking in primary school art teaching]. *Xin Kecheng*, (7), 147.
- Lin, C. (2021). Chuangzaoxing jiaoyu lilun yu shijian tantao [Theoretical and practical exploration of creative education]. *China After-School Education*, 639(11), 3-7.
- Shu, L. (2008). Luelun meishu jiaoyu yu chuangaoli de peiyang [A brief discussion on art education and the cultivation of creativity]. *Jiamusi University Social Science Journal*, 26(4), 2.
- Sun, Y. (2016). Qianxi meishu jiaoyu yu chuangaoli de peiyang [A brief analysis of art education and the cultivation of creativity]. *Wenyi Shenghuo: Xunkan*, (3), 216.

- Tsai, S.-C. (2007). Táidong xiàn guó xiao gao niánjí yuán hàn xuétóng huìhuà biao xiàn nénglì chāyì zhī yánjiū [A study on the differences in painting expression abilities between upper-grade indigenous and Han elementary school students in Taitung County] [Master's thesis, National Taitung University]. National Digital Library of Theses and Dissertations in Taiwan. <https://hdl.handle.net/11296/5p3q6s>
- Yang, J. (2016). Duli yangben t jianyan zai xuesheng xueye zhiliang pingjia zhong de yingyong [The application of independent samples t-test in the evaluation of student academic quality]. *Journal of Dalian Education University*, 32(2), 52–53.
- Yasheng Education. (2022). Evaluation form for analysis of children's art paintings. Retrieved from <https://wenku.baidu.com/view/xxxxxxx.html>
- Zhang, X., & Zhang, K. (2018). Chuangzaoli yu chuangye yiyuan de guanxi: Yige you tiaojie de zhongjie xiaoying moxing [The relationship between creativity and entrepreneurial intention: A moderated mediation model]. *Foreign Economics & Management*, 40(3), 67–78.
- Zhao, Y., Song, H., Qiu, H., & Qin, C. (2022). Chuangye peiyang huanjing dui daxuesheng chuangye nengli de yingxiang: Chuangzaoli ziwo xiaoneng de zhongjie zuoyong [The influence of entrepreneurship cultivation environment on college students' entrepreneurial ability: The mediating role of creative self-efficacy]. *Journal of Neijiang Normal University*, 37(10), 18–23.